

اینگونه به نظر می‌رسد که سرشت انسان و طبیعت او، میل به افراط و یا تفریط دارد. به همین خاطر برخی از کلیساهای چنان درگیر مراسم و آیین‌ها می‌شوند که دیگر فرصت و مجالی برای روح‌القدس باقی نمی‌ماند. از طرف دیگر، بعضی کلیساهای می‌گویند که پایبند هیچ آیین و مراسمی نیستند و خود را مقید به سرود خواندن نمی‌کنند. آزادی ما در مسیح، تعادل زیبایی بین امور روحانی و زمینی که خداوند برای شادی به ما بخشیده، بوجود می‌آورد. این تعادل را در دیگر جشن‌های کلیسا نیز می‌شود حفظ کرد.

کلیساهای مناسبت‌های مختلف را جشن می‌گیرند. مناسبت‌هایی که به لحاظ معنا دارای اهمیت هستند، مانند مراسم ازدواج و یا تقدیم فرزند به خدا و برکت دادن او و یا حتی مراسم غم انگیزی مثل خاکسپاری شخصی که فوت کرده است. بدون شک قبلاً در این نوع مراسم شرکت کرده‌اید.

مراسمی چون میلاد مسیح، عید نخل، عید قیام، جمعهٔ نیک و روز شکرگزاری از مناسبت‌های محبوب کلیساست که برگزاری آنها به‌عنوان یادبودی از خداوندمان، حائز اهمیت است.

سرفصل‌ها

- A. مراسم کلیسایی
- B. جشن‌های کلیسایی
- C. پرستش رسمی یا پرستش آزاد

اهداف این درس

- ۱. انواع مراسم کلیسایی را توصیف کنید
- ۲. جشن‌های بزرگ کلیسایی را شناسایی کنید
- ۳. جایگاه پرستش رسمی و پرستش آزاد در کلیسا را توضیح دهید

A. مراسم کلیسایی

هدف اول: انواع مراسم کلیسایی را توصیف کنید

روز بزرگ برای ماری و تیموتی فرا رسیده است؛ روزی که با هم ازدواج می‌کنند. هر دو خانواده در برنامه‌ریزی و آمادگی مراسم، شرکت داشته‌اند. تمام دوستانشان را به مراسم ازدواجشان که توسط شبانشان اجرا می‌شود، دعوت کرده‌اند و بعد از مراسم، در سالن مشارکت کلیسا، از مهمانان پذیرایی خواهد شد.

شادی در چشمان ماری موج می‌زد اما به‌خاطر هیبت جلسه کمی تعجب کرده است. او تصمیم دارد همسری باشد که خدا از او انتظار دارد. تیموتی هم هیجان زده است و به‌طور جدی در حال فکر کردن به پیمان و عهده‌ای است که قرار است با ماری ببندد؛ که او را دوست داشته نیازهای او را برآورده سازد و از لحاظ روحانی، سِر خانه باشد. آنان جلسات مشاوره متعددی با شبان کلیسا داشته‌اند و متوجه شده‌اند که یک ازدواج مستحکم، امری تصادفی نیست، بلکه ساختی است. با

قرار دادن مسیح در مرکز رابطه خود، با گذشت سال‌ها و ماه‌ها محبت آنان نسبت به یکدیگر عمیق‌تر می‌گردد. تیموتی و ماری از اینکه مراسم ازدواجشان قرار است در کلیسا برگزار شود بسیار خوشحaland و شادی مهمانان هم جشن آنان را تکمیل می‌کند.

پیش از این، در درس‌های ۵ و ۶ راجع به فرامین خدا که همان تعمید آب و شام خداوند است صحبت کردیم. کلام خدا از ما می‌خواهد تا از آن پیروی کنیم. مراسم دیگری نیز در کلیسا وجود دارد که مانند مراسم ازدواج، بنیانی کاملاً کتاب‌مقدسی دارد. سایر مراسم همچون تقدیم خانه جدید، مراسمی اختیاری است و به این معناست که ما در صورت تمایل می‌توانیم این مراسم را داشته و یا نداشته باشیم. انتخاب با ماست. اکنون، به مراسمی خواهیم پرداخت که شرکت در آنها سبب سهیم شدن در شادی و یا غم دیگران خواهد بود. ما نیز ممکن است روزی در شرایط آنان قرار بگیریم.

۱. مراسم ازدواج: از آن جایی که خدا، خود بنای ازدواج را گذاشته است، بسیار پسندیده است که این مراسم در کلیسا اجرا گردد. مراسم ازدواج بر پایه این عهد قرار دارد که یک زن و یک مرد به یکدیگر قول می‌دهند تا زمانی که زنده‌اند، به عنوان زن و شوهر، نسبت به هم صداقت داشته باشند. در برخی کشورها، خادمین برای چنین مراسمی از حق قانونی برخوردارند و در بعضی دیگر، ابتدا باید ازدواج دولتی صورت گیرد و سپس مراسم ازدواج کلیسایی انجام می‌شود.

۲. تقدیم کودکان: امکان دارد پدر و مادرهای مسیحی، نوزادان و یا کودکان خردسال خود را در جلسه عمومی کلیسایی وقف خداوند کنند. شبان کلیسا، بچه را در آغوش می‌گیرد و برای او و پدر و مادرش دعا می‌کند که عهد بسته‌اند فرزند خود را در ترس خداوند، بزرگ کنند. تمام ایمانداران، از این مراسم زیبا لذت می‌برند.

۳. دعا برای بیماران: اغلب اوقات، افراد بیمار در جلسات تقاضای دعای خاص می‌کنند. یکی از رهبران کلیسا، پیشانی آنان را با روغن

- مسح کرده و برای آنان دعا می‌کند. شفا گرفتن امر غیر معمولی نیست. این شفا ممکن است به مرور و یا در همان لحظه، اتفاق بیفتد. برای افراد بیمار، می‌توان در خانه یا بیمارستان دعا کرد. عیسی گفت: «... دست‌ها بر بیماران خواهند نهاد و آنها شفا خواهند یافت.» (مرقس ۱۶: ۱۸). همچنین یعقوب ۵: ۱۴-۱۵ را مشاهده کنید.
- ۴. تقدیم خانه:** هنگامی که شخصی به خانه جدیدی نقل مکان می‌کند، شاید بخواهد مراسم تقدیم را برای خانه خود، برگزار کند. رهبران کلیسا و دوستان، با شادی گرد هم می‌آیند تا آن خانه را به خداوند، تقدیم کرده، مسیح را به عنوان سرِ آن خانه تعیین کنند. به‌علاوه، مسیحیان هرگاه فعالیت اقتصادی جدیدی همچون باز کردن یک مغازه، مدرسه، مرکز فعالیت یا کلیسا را آغاز می‌کنند، آن را نیز وقف خداوند می‌کنند تا در همه چیز، او جلال یابد.
- ۵. مراسم خاکسپاری:** هرگاه مرگ برای یکی از اعضای خانواده رخ دهد، مراسمی در کلیسا برگزار می‌گردد. شرکت در این مراسم از غم و رنج بازماندگان می‌کاهد. شبان کلیسا با قرائت قسمتی از کلام خدا، خانواده او را تسلی داده، به بازماندگان یادآوری می‌کند که ما همچون دیگر مردمان که امیدی ندارند، به ماتم نمی‌نشینیم. (اول تسالونیکیان ۴: ۱۳). ما این امید مبارک را داریم که عزیزان از دست رفته ما، اکنون در حضور عیسی هستند، جایی که دیگر هیچ رنج و غمی ندارند. کلام خدا ما را مطمئن می‌سازد که روزی آنها را دوباره، خواهیم دید.
- در مراسم خاکسپاری، افرادی که تا به حال به کلیسا نیامده‌اند، این فرصت را می‌یابند که از انجیل شنیده، مسیح را بپذیرند. مسیحیان نیز می‌توانند با تهیه غذا و ارائه کمک به هر نحو ممکن، این خانواده را خدمت کنند. گاهی خانواده‌ای تمایل دارند جلسه‌ای خاص، برای سالگرد فرد از دنیا رفته، برگزار کنند و ممکن است هدیه‌ای نیز به رسم یادبود به کلیسا تقدیم کنند که جایگزینی مناسب برای پرستش مُردگان است

که پیشتر توسط برخی نوایمانان انجام می‌شد.

پرسش‌های کاربردی

۱. با توجه به آیات داده شده در سمت راست، نوع مراسمی که این آیات به آن اشاره دارند (در سمت چپ) را مشخص کنید:

(۱) ازدواج	d) پیدایش ۱:۵۰-۱۴
(۲) خاکسپاری	b) اول سموئیل ۱:۲۷-۲۸
(۳) تعمید	c) دوم تواریخ ۷:۹
(۴) دعا برای بیماران	d) یوحنا ۲:۱
(۵) تقدیم کودکان	e) اعمال رسولان ۲۸:۷-۹
(۶) تقدیم یک ساختمان	

دو مراسم دیگری که در کلیسا رایج است عبارتند از:

۶. **پذیرش اعضای جدید کلیسا:** پس از گذراندن کلاس‌هایی که جهت عضویت در کلیسا برگزار می‌شود، اعضای جدید توسط شبان کلیسا و هیئت رهبری، معرفی می‌گردند. این مراسم باید در زمانی اجرا شود که تمام ایمانداران حضور دارند، چرا که فرصت مناسبی برای خوش‌آمدگویی به این افراد به شمار می‌آید.

۷. **انتخاب و دست‌گذاری خادمین و معلمان:** در برخی از کلیساها، برای افرادی که خدمات‌ها و مسئولیت‌های تازه‌ای را بر عهده گرفته‌اند، مراسمی اجرا می‌شود. شبان کلیسا به آنان یادآوری می‌کند که مسئولیت‌های خود را به گونه‌ای انجام دهند که خداوند را خشنود سازد. معمولاً اعضای کلیسا در هنگام دعای شبان برای خادمین و معلمین، می‌ایستند. این مراسم کوتاه، بیش از آنکه یک رسم و عادت باشد، رهبران را تشویق کرده به آنها اطمینان می‌بخشد که تمام بدن، از آنها حمایت می‌کنند.

پرسش‌های کاربردی

۲. کدامیک از عبارات زیر، این جمله را کامل می‌کند؟ بر طبق رومیان ۱۲:۱۵، باید

- (a) بیشتر در غم دیگران سهیم باشیم.
- (b) بیشتر در شادی دیگران سهیم باشیم.
- (c) هنگامی‌که نیازی خاص را احساس کردیم، با دیگران در میان بگذاریم.
- (d) در شادی و غم دیگران سهیم باشیم.

۳. در مقابل هریک از گزینه‌های زیر که کتاب مقدس راهکارهای مشخصی برای آن ارائه داده است، کلمه فرمان را بنویسید.

- (a) تعمد آب
- (b) پذیرش اعضای جدید
- (c) انتخاب و دست‌گذاری خادمین
- (d) شام خداوند
- (e) مراسم خاکسپاری

B. جشن‌های کلیسایی

هدف دوم: جشن‌های بزرگ کلیسایی را شناسایی کنید

جشن کلیسایی، زمانی خاص برای جشن و شادی کردن است که اغلب برای شادی، و یادآوری یک رویداد مهم در زندگی مسیح یا تاریخ کلیسا صورت می‌گیرد. اغلب تقویم‌های کلیسایی، چهار جشن اصلی را مشخص کرده‌اند: کریسمس (میلاد مسیح)، جمعه‌الصليب (جمعه نیک)، عید قیام و روز پنتیکاست. سایر اعیاد نیز یکشنبه نخل، یکشنبه صعود و روز خداوند است.

کریسمس، مناسبتی برای جشن و شادی است و معمولاً کلیساها برنامه‌هایی را برای این روز تدارک می‌بینند. جوانان سرودهای میلاد را با تمرین می‌کنند و کودکان نیز آیات کتاب مقدس را یاد گرفته، بازگو می‌کنند سرود می‌خوانند. کودکان ممکن است داستان تولد مسیح را نمایش دهند. کلیسا نیز با شکلات و شیرینی از مردم پذیرایی می‌کند. هر آنچه کلیسا تدارک می‌بیند، چه به صورت ساده و چه به صورت مفصل، به منظور زنده نگه داشتن خاطره تولد مسیح، نجات‌دهنده و هدیه خدا به جهان، است. دوستان غیر ایماندار و یا والدین، پیغام انجیل را در حین برگزاری مراسم خواهند شنید.

یکشنبه نخل، یادآور ورود پیروزمندان مسیح به اورشلیم است، در حالی که با یک الاغ وارد این شهر شد. مردم در مسیر حرکت او شاخه‌های نخل را در هوا می‌چرخاندند و آنها را در مسیر عبور او می‌انداختند. مردم با فریاد او را ستایش کرده، می‌گفتند: «هوشیاعانا بر پسر داوود! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید» (متی ۲۱:۹). یکشنبه نخل، آغاز هفته مقدس و یادآور آخرین هفته زندگی مسیح، قبل از مصلوب شدن و دفن شدن اوست.

جمعه الصلیب (جمعه نیک)، یادآور رنج‌های مسیح و مرگ او بر صلیب است. بعضی کلیساها تمام روز، درهای خود را برای دعا باز می‌گذارند، درحالی‌که برخی دیگر، با تعمق بر هفت کلمه آخر عیسی، و خواندن سرودهای متناسب و دعا، سه ساعت را به جشن گرفتن این روز، اختصاص می‌دهند.

در عید قیام، شادی خاصی موج می‌زند چرا که عیسی از مردگان قیام کرده است. ایمانداران نیز با علاقه کلیسا را با گل تزئین می‌کنند. بعضی افراد، لباس نو می‌پوشند. این روز، روز جشن و شادی است و شبانان در کلیسا، قیام عیسی را موعظه می‌کنند. بدون این حقیقت قیام مسیح، تمام جشن‌های کلیسایی بی‌معنا می‌گردد. اما از آنجایی که می‌دانیم عیسی برخاسته و زنده است، شاد هستیم. نه تنها برای این

موضوع در کتاب مقدس شواهدی را می‌توان یافت (اول قرن‌تیاں ۲۰:۱۵)، بلکه یک اطمینان درونی نیز وجود دارد که نشان می‌دهد خداوند با روح خود، در ما ساکن و زنده است.

یکشنبه صعود، ششمین یکشنبه، بعد از عید قیام است. در حقیقت عید صعود، روز پنجشنبه، چهل روز بعد از قیام است، اما اکثر کلیساها آن را روز یکشنبه برگزار می‌کنند. هرگز نباید فراموش کنیم که عیسی به راستی این جهان را ترک کرد و به آسمان صعود نمود و در دست راست خدا نشست (عبرانیان ۱۲:۱۰)، و همان‌گونه که وعده داده بود به‌عنوان سرکلیسا و کاهن اعظم ما از آسمان به زمین باز خواهد گشت (اعمال رسولان ۱۱:۱).

پنتیکاست، پنجاه روز بعد از مصلوب شدن عیسی و مصادف با عید جمع‌آوری محصول یهودی‌ها است که پنجاه روز بعد از پسخ می‌باشد. پنتیکاست همچنین روز تولد کلیسا را جشن می‌گیرد که در آن روز روح‌القدس بر ایمانداران در اورشلیم قرار گرفت. تمام ایمانداران، با شکوه هر چه تمام‌تر از قدرت و شوقی که روح به آنان بخشیده بود پُر گشتند و شروع به تکلم به زبان‌های دیگر کردند که روح‌القدس به آنها قدرت بخشیده بود. در توضیح این واقعه به مردمی که در کنار آنها جمع شده بودند، پطرس آیه‌ای را از کتاب یوئیل نبی نقل قول کرد، و خدا می‌فرماید در زمان آخر چنین خواهیم کرد: «از روح خود بر تمامی بشر خواهیم ریخت. پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد، جوانان رؤیاها خواهند دید و پیرانتان خواب‌ها» (اعمال رسولان ۱۷:۲).

روز خداوند، روزی است که در آن ایمانداران به پرستش خداوند می‌پردازند و تنها جشنی است که توسط ایمانداران اولیه در کلیساها برگزار می‌شد و بعد از آن ایمانداران به منظور یادآوری قیام مسیح، هر هفته «عید قیام هفتگی» را جشن می‌گرفتند. آنان این «روز مسیحی» را نخستین روز هفته در نظر گرفتند و آن را با دعا، موعظه، تعلیم و شرکت در شام خداوند، جشن می‌گیرند.

در سال‌های اخیر، برخی از جشن‌های کلیسایی تازه، ایجاد شده‌اند. مانند روز پدر و یا روز مادر که به منظور احترام به آنان برگزار می‌شود. همچنین در فضایی آکنده از دعا و پرستش و سرسپردگی، فرا رسیدن سال جدید را جشن می‌گیرند. کلیساها همچنین روز شکرگزاری و یا جشن برداشت محصول را که در پاییز است، جشن می‌گیرند. ایمانداران ممکن است جلسه خاصی را به منظور شکرگزاری و قدردانی از آنچه خداوند برای آنان انجام داده برگزار کنند. این کار ممکن است جواب دعاها و یا دستاورد خاصی باشد که به واسطه قدرت خدا، کسب شده است. در چنین مواقعی، ممکن است، هدایایی نیز به منظور شکرگزاری به خداوند، از طریق کلیسا تقدیم کنند.

کلیسای شما ممکن است برخی، یا تمامی این مناسبت‌ها و یا مناسبت‌های دیگری که در اینجا به آن اشاره نشده است را جشن بگیرد. آنچه باید به یاد داشته باشیم این است که این روزها به خودی خود، مبارک و شایان جشن گرفتن نیستند، بلکه این کار خداوند در آن روز و حضور او با ما است که باید جشن گرفته شود. این نکته را به خاطر داشته باشیم تا جشن‌های ما به مراسم و آیینی توخالی و عاری از معنای روحانی، تبدیل نشود.

پرسش‌های کاربردی

۴. در مقابل توضیحات سمت راست، شماره مناسبت مربوط به آن (سمت چپ) را یادداشت کنید.

a) تولد عیسی (۱) یکشنبه نخل

b) ورود پیروزمندانه عیسی به اورشلیم

(۲) روز خداوند

c) مصلوب شدن مسیح (۳) جمعه‌الصلیب (جمعه نیک)

d) قیام مسیح (۴) کریسمس

- (e) بازگشت عیسی به آسمان (۵) عید قیام
(f) تولد کلیسا (۶) روز پنتیکاست
(g) یادآوری هفتگی قیام (۷) روز صعود

۵. کدام یک از عبارات زیر این جمله را کامل می‌کند: جشن‌هایی که مطالعه کردیم، برای کلیسا مهم هستند زیرا
(a) وقایع مهم روحانی و کتاب مقدسی را به یاد ما می‌آورند.
(b) در حفظ سنت، به ما کمک می‌کنند.
(c) کار جالبی است که می‌توانیم انجام دهیم.
(d) فرصتی برای شهادت دادن به دیگران، برای ما مهیا می‌سازد.

۶. حداقل سه جشن که در سال‌های اخیر، در کلیساها شکل گرفته را نام ببرید.

.....
.....
.....
.....

C. پرستش رسمی یا پرستش آزاد

هدف سوم: جایگاه پرستش رسمی و پرستش آزاد در کلیسا را توضیح دهید

پرستش رسمی در مراسم مذهبی، مجموعه‌ای از کلمات و اعمال مشخص است که طی مراسم کلیسایی به صورت منظم از آن استفاده می‌شود. اما پرستش آزاد، بیشتر از کلمات و اعمال بداهه (طبیعی) استفاده می‌کند. هر دوی این پرستش‌ها در کلیسا نقشی را ایفا می‌کنند. با مطالعه کلیسای اولیه، با کمبود آیین‌ها و اشکال خشک

پرستشی روبه‌رو می‌شویم. خدمت‌ها و پرستش‌های غیر رسمی آنها، به روح‌القدس اجازه داد تا عمل کند و به مردم کمک کرد تا پاسخ و عکس‌العمل از خود نشان دهند. اما از آن زمان به بعد، بسیاری از کلیساها چنان آیین‌گرا و رسمی شده‌اند که دیگر به روح خدا اجازه حرکت نمی‌دهند. آیین‌ها هنوز برقرارند اما معنای واقعی خود را از دست داده‌اند.

پس، آیا جایی برای اجرای مراسم و آیین‌ها در کلیسای ما وجود دارد؟ بله، البته! به‌عنوان مثال در مراسمی چون عروسی، خاکسپاری، عشای ربانی باید از طریق عبادات و برنامه‌های از قبل تعیین شده، مراسم را اجرا کرد تا احترام لازم گذاشته شده، اطمینان حاصل کنیم که هیچ چیز فراموش نشده با از قلم نیافتاده است.

خواندن اعتقادنامه کلیسا و کلام خدا از ارزش خاصی برخوردار است؛ مخصوصاً برای افرادی که قادر به خواندن نیستند. به‌علاوه کلام خدا تعلیم می‌دهد که پرستش «باید با نظم و ترتیب انجام شود.» (اول قرنیتان ۱۴:۴۰). اما این چارچوب‌ها نباید آن‌قدر مورد استفاده قرار گیرند که به آنها وابسته باشیم. بلکه، باید تعادلی بین شکل رسمی و آزاد پرستش‌هایمان ایجاد کنیم و به‌خاطر داشته باشیم که معنای این مراسم‌ها، از اجرای آن‌ها، مهم‌تر است.

برخلاف عهدعتیق که برای کاهنان لباس خاصی تهیه می‌شد، در عهدجدید، اشاره‌ای به لباس خاص برای شبانان یا سایر رهبران کلیسا، نشده است. جایگاه و موقعیت، در کلیسا، چندان مورد توجه نبود زیرا دیگر تفاوتی شگرف بین فرد روحانی و غیر روحانی، وجود ندارد. در عوض، از پرستشی ساده، مشارکت معنادار مسیحی، ایمانی پویا به عیسی مسیح، و فروتنی و خدمت به دیگران صحبت شده است.

کلیساها باید جشن بگیرند و چه اتفاقی هیجان‌انگیزتر و لذت‌بخش‌تر از داستان نجات است؟

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. (a) ۲) خاکسپاری
(b) ۵) تقدیم کودکان
(c) ۶) تقدیم ساختمان
(d) ۱) ازدواج
(e) ۴) دعا برای بیماران
۴. (a) ۴) کریسمس
(b) ۱) یکشنبه نخل
(c) ۳) جمعة الصلیب (جمعه نیک)
(d) ۵) عید قیام
(e) ۷) روز صعود
(f) ۶) روز پنتیکاست
(g) ۲) روز خداوند
۲. (d) در شادی و غم دیگران سهیم باشیم.
۵. (a) وقایع مهم روحانی و کتاب مقدسی را به یاد ما می‌آورند.
(d) فرصتی برای شهادت دادن به دیگران، برای ما مهیا می‌سازد.
۳. (a) تعمید آب
(d) شام خداوند
۶. شما می‌توانستید روز مادر، روز پدر، جشن سال نو، عید شکرگزاری برداشت محصول، یا هر نوع جشن دیگری که در شهر یا کشور شما مهم غلمداد می‌شود.